

satte nogle Bemærkninger om, at man havde taget sig god Tid. Jeg forstod ikke rigtigt, hvor det ærede Medlem vilde hen; jeg maa sige, at jeg har ikke mærket noget dertil, for mit Vedkommende har der i alt Fald ikke været nogen Fornemmelse af, at jeg gav mig god Tid. Jeg anser det for en Pligt for den, der paatager sig Ansaret med Hensyn til at føre disse Sager frem, at han foretager de Undersøgelser og fører de Forhandlinger, som er nødvendige, og det var i dette Tilfælde min Pligt at faa tilstrækkelige Oplysninger om, hvorledes Forholdet var med Hensyn til hele Valutahandelens Ordning under de nye Forhold, hvorledes man saa paa Tingene i Nationalbanken, hvorledes Kreditindskrænkningen og Diskontopolitikken virkede o. s. v., o. s. v., en Række Oplysninger, som det var nødvendigt at underbygge sin Viden med i den Udstrækning, i hvilken det lod sig gøre i Løbet af de Dage, der var til Raadighed. Jeg tænker ogsaa, at Sagen i og for sig er kommet tidsnok, der er ingen, som tænker paa for Tiden at overvælde Rigsdagen med Arbejdsstof, saa at den ikke skulde kunne overkomme Behandlingen af dette Valutaspørgsmaal. Jeg haaber derfor, som jeg tidligere har sagt til Partiformændene, at vi indenfor Grænsen af denne Maaned skulde kunne tilendebringe de Forhandlinger, som det er nødvendigt at føre til Ende angaaende dette og enkelte andre Spørgsmaal.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel var, som jeg sagde før, paa nogle Punkter i Samklang med det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, men var aabenbart paa andre Punkter ikke helt enig i den absolutte Afvisning, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard mødte med paa Venstres Vegne, i hvert Fald fremsatte det ærede Medlem Hr. Pürschel nogle Bemærkninger om, at hans Parti var villigt til at spise ogsaa noget, som ikke smagte dem godt, naar det ikke var usundt. Jeg haaber derfor, at det skulde være muligt at faa Tilslutning ogsaa fra konservativ Side til Foranstaltninger, hvis Formaal er at op-hjælpe og støtte og gavne Erhvervslevet. Det ærede Medlem Hr. Pürschel maa dog formentlig være klar over, at hvis der intet kan gennemføres, er det værst for Erhvervene, i første Linie værst for Industrien. Det erkender det øvrige Næringsliv, som har lidt saa meget under de stadig svingende Kursforhold, vi har oplevet, og det forekommer mig derfor, at man i første Række i disses Interesse

maa gaa til Foranstaltninger, der har Udsigt til at skabe en mere stabil Tilstand end den, vi saa længe har kendt. At det ogsaa vilde være i Strid med Valgdagens Afgørelse, hvis intet blev gennemført i Retning af de Tanker, der her er fremsat, nævner jeg blot for Fuldstændigheds Skyld, naturligvis er der ingen her, som overser dette, alle er selvfølgelig klare over, at Vælgerne virkelig har krævet, at nu skulde der gennemføres visse Foranstaltninger. At disse Foranstaltninger ikke var Guldtoled, er vel heller ingen i Tvivl om. Valget gik jo afgørende imod Guldtoled, og Valget gik afgørende imod det af Venstre foreslaaede Tvangsloaen. Valget gav derimod Flertal for de nødvendige Reguleringer, Indskrænkninger i Importen til Støtte for Handelsbalancen o. s. v. Spørgsmaalet er derfor, om man ikke finder det rimeligt at bøje sig for Valgdagens Afgørelser paa dette Punkt. Jeg tror endnu, som sagt navnlig efter at have hørt den konservative Ordfører, at der ogsaa i dette Parti maa være Mulighed for at knytte en Traad, saaledes at Gennemførelse af Foranstaltninger kan sikres, og jeg maa tilføje, at jeg kan heller ikke antage, at navnlig det konservative Folkeparti skulde have i Sinde paa afgørende Maade at modsætte sig en Deltagelse i Forhandlinger om Fremme af saadanne Foranstaltninger, som jeg har tilladt mig at foreslaa, thi i saa Fald kommer det konservative Folkeparti jo fra første Færd i denne Rigsdagsperiode i Mødstrid med de Interesser, der paa afgørende vægtig Maade er ført frem for mig fra Erhvervslevets Side. Jeg har i disse Dage faaet mindst en Snes Henvendelser fra Industrier eller betydende Dele af Industrier, i hvilke de udtaler deres Ønske om regulerende Foranstaltninger og deres absolutte Villighed til at medvirke ogsaa paa det Grundlag, som er givet ved det foreliggende Forslag.

Jeg ser i Bladene, at Grosserer-Societetet vil holde Møde om Sagen, men der er vel ingen, der kan vente, at Grosserer-Societetet skulde være bange for en Foranstaltning som den her foreslaaede, efter at Grosserer-Societetet for et Par Maaneder siden har foreslaaet en saa omfattende Rationering, at jeg ikke kan følge Grosserer-Societetet i dets Ønsker. Jeg maa derfor gaa ud fra, at der fra Erhvervskredsene tværtimod kan ventes en Medvirkning ogsaa paa det her givne Grundlag, i hvert Fald ud fra den Be-